

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๕/๒๕๕๕

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๘/๒๕๕๕

วันที่ ๒๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

เรื่อง นายสุรทัศน์ หัสละเมียร (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๖๙ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗๐ วรรคสอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ (๓) มาตรา ๕๙ มาตรา ๒๒๐ วรรคสอง และมาตรา ๒๒๒ วรรคสาม หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบสรุปได้ว่า นายสุรทัศน์ หัสละเมียร (ผู้ร้อง) ได้ฟ้องคดีต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ รวมทั้งสิ้น ๓ คดี คือ คดีหมายเลขแดงที่ ๕๒๕๕/๒๕๔๘ ขอดังผู้จัดการมรดก คดีหมายเลขแดงที่ ๑๕๕๔/๒๕๔๘ ฟ้องขอแบ่งมรดก และคดีหมายเลขแดงที่ ๓๗๖๑/๒๕๔๘ ฟ้องเพิกถอนพินัยกรรมปลอม และผู้ร้องได้ยื่นหนังสือร้องเรียน ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๕ เรื่องขอความเป็นธรรมต่อคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม (ก.ต.) ซึ่งสำนักงานศาลยุติธรรม ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แจ้งผลการพิจารณาว่า ข้อร้องเรียนดังกล่าวเป็นข้อกล่าวอ้างที่เลื่อยลอย ไม่มีหลักฐานเพียงพอที่จะให้สอบข้อเท็จจริงได้ และเป็นข้อร้องเรียนเดิมที่ประธานศาลฎีกาได้พิจารณามีคำสั่งให้ยุติเรื่องแล้ว ในครั้งนี้จึงได้มีคำสั่งให้ยุติเรื่อง

ผู้ร้องเห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๖๙ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗๐ วรรคสอง เป็นบทบัญญัติที่ให้อำนาจ ก.ต.

- ๒ -

กำหนดระเบียบคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวน พ.ศ. ๒๕๔๔ ที่ผู้ร้องเรียนเห็นว่าเรื่องร้องเรียนดังกล่าวมีมูลความผิด แต่การที่สำนักงานศาลยุติธรรมแจ้งว่าการร้องเรียนไม่มีมูลประกอบกับมิได้มีบทบัญญัติให้ ก.ต. ทราบเรื่องร้องเรียนแต่อย่างใด จึงเกิดเป็นช่องว่างที่ ก.ต. ไม่สามารถให้ความช่วยเหลือประชาชนได้ตามเจตนารมณ์รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๐ วรรคสอง การคัดกรองเรื่องร้องเรียนที่สำคัญออกไปก่อนโดยปราศจากอำนาจ โดยอาจจะประสงค์ช่วยผู้กระทำความผิดทั้งผู้พิพากษาที่ทำผิดวินัยและคู่ความที่ทำผิดกฎหมาย อันเป็นการล้มเหลวของการใช้อำนาจของ ก.ต. ในอันที่จะพิทักษ์สิทธิทางการร้องทุกข์ของประชาชนที่ถูกละเมิด หรือไม่ได้รับความเป็นธรรมในกระบวนการยุติธรรมที่สมควรได้รับการคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ (๓) อีกทั้งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๒ วรรคสาม เลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรมมีอำนาจเพียงการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่น การกระทำของเลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรมที่หยุดการร้องเรียนจะกระทำมิได้ เนื่องจากเป็นอำนาจหน้าที่ของ ก.ต. ซึ่งมีอำนาจหน้าที่โดยตรงที่จะพิจารณาโทษทางวินัยของผู้พิพากษาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๐ วรรคสอง

ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ว่าพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗๐ วรรคสอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ (๓) มาตรา ๕๕ มาตรา ๒๒๐ วรรคสอง และมาตรา ๒๒๒ วรรคสาม หรือไม่

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้” และวรรคสอง บัญญัติว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้ง

- ๓ -

ต่อรัฐธรรมนูญได้” และวรรคสอง กำหนดว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๑๑ มาตรา ๒๔๕ (๑) และมาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๒) ของรัฐธรรมนูญ”

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ที่จะใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ได้นั้น ต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนี้

(๑) ต้องเป็นบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้อันสืบเนื่องมาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

(๒) บุคคลนั้นต้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และ

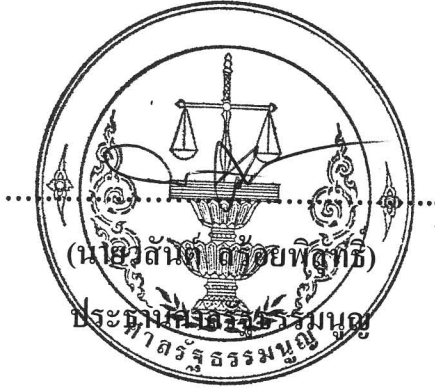
(๓) ต้องเป็นกรณีที่บุคคลนั้นไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว

พิจารณาแล้วเห็นว่า คำร้องนี้ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๖๙ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗๐ วรรคสอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ (๓) มาตรา ๕๙ มาตรา ๒๒๐ วรรคสอง และมาตรา ๒๒๒ วรรคสามหรือไม่ ทว่าเมื่อพิจารณาเนื้อหาคำร้องแล้ว เห็นว่า ผู้ร้องประสงค์ให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า ระเบียบคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวน พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔ และข้อ ๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ (๓) มาตรา ๕๙ มาตรา ๒๒๐ วรรคสอง และมาตรา ๒๒๒ วรรคสาม หรือไม่ แต่เนื่องจากระเบียบดังกล่าวมิได้เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายตามความหมายของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ และมาตรา ๒๑๒ ประกอบกับตามคำร้องที่อ้างว่าไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้วนั้น ปรากฏว่าผู้ร้องยังไม่ได้ใช้สิทธิยื่นฟ้องคดีและโต้แย้งต่อศาลตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ทั้งยังมิได้ใช้สิทธิยื่นเรื่องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๕ (๑) และใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๒) คำร้องของผู้ร้องจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

- ๔ -

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(คำสั่งที่ ๑๕/๒๕๕๕)

(Handwritten signature)

(นายจรัญ ภักดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Handwritten signature)

(นายจรูญ อินทจาร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Handwritten signature)

(นายเฉลิมพล เอกอุรุ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Handwritten signature)

(นายณรงค์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Handwritten signature)

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Handwritten signature)

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ